

200700597/1.

Datum uitspraak: 1 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Minister van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/52832 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 december 2006 in
het geding tussen:**

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van : (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 december 2006, verzonden op 22 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie binnen zes weken een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de minister) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 januari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Met hetgeen de minister heeft aangevoerd beoogt hij kennelijk het geschil in volle omvang aan de Afdeling voor te leggen, zonder aan te geven met welk onderdeel van de aangevallen uitspraak hij zich niet kan verenigen. Dit verdraagt zich niet met het hiervoor weergegeven grievenstelsel. Het aldus aangevoerde is mitsdien geen grief in de zin van artikel 85 van de Vw 2000.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

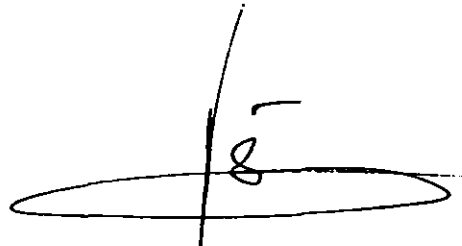
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

408

Verzonden: 01 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 05/52832

V.nr.:

inzake: , geboren op , van Angolese nationaliteit,
wonende te eiser,
gemachtigde: mr. M. Terpstra, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. C.E. McLean-Laurman, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie.

1. PROCESVERLOOP

1. Op 4 februari 2002 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 9 augustus 2002 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 3 oktober 2002 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 7 februari 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 6 maart 2003 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep is geregistreerd onder nummer AWB 05/14640. Bij uitspraak van 17 december 2004 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, het beroep gegrond verklaard, het besluit van 7 februari 2003 vernietigd en verweerder opgedragen om een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

3. Op 26 augustus 2005 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 22 september 2005 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 27 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen.

4. Bij beroepsschrift van 23 november 2005 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 14 december 2005 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 23 december 2005. In het verweerschrift van 10 februari 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 maart 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig D.O. Kusu als tolk in de Lingala taal.

6. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

Ten aanzien van eiser is tweemaal een taalanalyse uitgevoerd. In het rapport taalanalyse van 25 maart 2002 heeft de taalanalist geconcludeerd dat eiser eenduidig niet uit Angola afkomstig is, maar uit de Democratische Republiek Congo (DRC). In het rapport taalanalyse van 16 augustus 2005 wordt vastgesteld dat eiser Portugees spreekt zoals dat wordt gesproken door "regressados" die het Lingala als moedertaal hebben. De taalanalist concludeert dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Angola (). Bij brief van 5 oktober heeft het Bureau Land en Taal van de IND gereageerd op de zienswijze van eiser van 22 september 2005. Bij brief van 24 oktober 2005 heeft eiser een reactie gegeven op de brief van het Bureau Land en Taal.

III. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser is geboren in Angola. In 1973 is eiser met zijn ouders in in de DRC gaan wonen. Vanaf 1984 reisde eiser heen en weer tussen en , omdat zijn ouders in een huis aan het bouwen waren. In 1996 is eiser weer definitief in gaan wonen. Eiser is toen een fotostudio begonnen. Hij is lid geworden van het Frente de Libertação do Enclave de Cabinda (FLEC). Eiser heeft voor de FLEC pamfletten gekopieerd en op straat opgehangen. Op 7 november 2001 werd eiser door de politie opgepakt in verband met deze pamfletten. Tijdens zijn detentie is eiser geslagen. Op 11 november 2001 is hij vrijgelaten. Daarna heeft eiser wederom pamfletten verspreid. Op 3 januari 2002 is eiser door militairen van het Angolese leger opgepakt. Eiser werd daarbij geslagen en zijn studio werd vernield. Eiser werd ervan beschuldigd dat hij onderdak had gegeven aan rebellen. Eiser is bedreigd met een revolver en vervolgens in een cel opgesloten. Eiser heeft de soldaten geld geboden om hem vrij te laten en is na betaling van 1500 dollar op 25 januari 2002 in vrijheid gesteld. Eiser is naar een parochie gegaan waar hij tot 28 januari 2002 heeft verbleven. Met behulp van een priester is eiser via Congo-Brazzaville naar Nederland gereisd, alwaar hij op 29 januari 2002 is aangekomen.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft zich blijkens het bestreden besluit, het verweerschrift en de toelichting ter zitting op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Eisers identiteit en nationaliteit, en derhalve ook eisers asielrelaas, zijn ongeloofwaardig. Hierbij is allereerst van belang dat eiser toerekenbaar niet beschikt over documenten ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit, asielrelaas en reisroute. Deze omstandigheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas. Voorts wordt getwijfeld aan de identiteit en nationaliteit van eiser. Er is met betrekking tot eiser een tweede taalanalyse verricht. Eiser heeft nagelaten een contra-expertise uit te laten voeren. Derhalve dient van deze taalanalyse te worden uitgegaan. Uit de taalanalyse blijkt dat eiser niet afkomstig is uit Angola. De taalanalist heeft niet slechts een oordeel gegeven over eisers beheersing van het Portugees, maar tevens over eisers gebrek aan kennis over zijn gestelde leefomgeving in . Bovendien heeft de taalanalist vastgesteld dat eiser, in tegenstelling tot het overgrote deel van de Angolezen, geen inheemse taal machtig is. Dat eiser Portugees spreekt als een "regressado" leidt niet tot de conclusie dat hij een "regressado" is en afkomstig is uit Angola. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat eiser niet afkomstig is uit Angola.

2. Eiser heeft zich blijkens de gronden van beroep en de toelichting daarop ter zitting op het standpunt gesteld dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Ten onrechte is aan eiser tegengeworpen dat hij niet beschikt over documenten ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit, asielrelaas en reisroute. Voorts is de aan de afwijzing van de aanvraag ten grondslag gelegde taalanalyse van 16 augustus 2005 onzorgvuldig tot stand gekomen. Eiser is door een contactantbenaar gehoord met behulp van een tolk Lingala, maar diende vervolgens in het Portugees te antwoorden. Deze werkwijze heeft ertoe geleid dat het Portugees van eiser niet tot zijn recht kwam.

AWB 05/52832

3

Noch in de reactie van het bureau Land en Taal, noch in het bestreden besluit is hierop gereageerd. Evenmin is aangegeven waarom er geen tolk Portugees bij het gehoor aanwezig was. Voorts is niet gemotiveerd hoe de taalanalist tot de conclusie heeft kunnen komen dat eiser weinig zou weten te vertellen over zijn directe leefomgeving. Eiser heeft deze opmerkingen in het Lingala gemaakt terwijl de taalanalist deze taal niet spreekt. Voorts valt niet in te zien hoe de taalanalist een oordeel heeft kunnen geven omtrent eisers kennis van een inheemse taal. De taalanalist kan immers niet beoordelen of de door eiser naar het Kikongo vertaalde woorden correct zijn. Het rapport taalanalyse is voorts innerlijk tegenstrijdig. De constatering dat eiser Portugees spreekt als een "regressado" valt immers niet te rijmen met de conclusie in datzelfde rapport taalanalyse dat eiser niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Angola. Uit algemene bronnen over Angola blijkt immers dat met "regressado" een persoon wordt aangeduid die uit Angola is weggevlucht - meestal naar de DRC - en vervolgens is teruggekeerd. Dergelijke "regressados" hebben meestal het Lingala als moedertaal en spreken daarnaast Portugees zoals dat op straat wordt gesproken. Dit komt volledig overeen met het relaas van eiser. Dat eiser geen contra-expertise heeft laten verrichten doet aan het voorgaande niet af. De taalanalyse vertoont zodanige gebreken dat verweerder zijn besluitvorming niet hierop heeft kunnen baseren.

V. OVERWEGINGEN

1.1. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

1.2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

1.3. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

1.4. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2. De rechtbank stelt allereerst vast dat blijkens het verhandelde ter zitting tussen partijen niet in geschil is dat met de term "regressado" een persoon wordt aangeduid die uit Angola is weggevlucht - meestal naar de DRC - en vervolgens is teruggekeerd.

AWB 05/52832

4

3.1. Tussen partijen is in geschil of verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is.

3.2. Allereerst dient beoordeeld te worden of verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. De rechtbank stelt in dit kader vast dat eiser in ieder geval niet beschikt over documenten ter onderbouwing van zijn reisroute. Verweerder heeft het ontbreken van deze documenten in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen, nu hij heeft nagelaten consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen af te leggen omtrent zijn reisroute en het ontbreken van reisdocumenten. Gelet op het voorgaande heeft verweerder dan ook in redelijkheid de omstandigheid, bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser kunnen tegenwerpen en op grond daarvan kunnen concluderen dat afbreuk wordt gedaan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser.

3.3. Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord of het relaas positieve overtuigingskracht heeft. Blijkens de toelichting van verweerder ter zitting wordt de conclusie dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert in hoofdzaak gedragen door de bevindingen in het rapport taalanalyse van 16 augustus 2005. Naar het oordeel van de rechtbank is de taalanalyse in het onderhavige geval dus niet zonder meer te beschouwen als een tegemoetkoming aan eiser in de voldoening van de op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag liggende feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. De in de taalanalyse vervatte conclusie dient veeleer te worden aangemerkt als een dragend argument voor de afwijzing van de aanvraag. De rechtbank overweegt dat verweerder zich bij gebruikmaking van een taalanalyse, welke is aan te merken als een deskundigenbericht, ervan dient te vergewissen dat de taalanalyse niet zodanige gebreken vertoont dat verweerder zijn besluitvorming hierop niet (in hoofdzaak) kan baseren.

3.4. De rechtbank stelt vast dat in het rapport taalanalyse van 16 augustus 2005 wordt geconstateerd dat eiser Portugees spreekt als een "regressado". Vervolgens wordt in het rapport geconcludeerd dat eiser niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Angola. Voor zover de taalanalist hiermee heeft bedoeld dat eiser is aan te merken als een Angolese "regressado" en niet als iemand die is opgegroeid in Angola, is dit in overeenstemming met eisers asielrelaas. Indien deze lezing van het rapport taalanalyse wordt gevolgd, dient te worden geconcludeerd dat verweerder het rapport onjuist heeft geïnterpreteerd en is naar het oordeel van de rechtbank het bestreden besluit op deze grond onvoldoende gemotiveerd.

3.5. Voor zover het rapport taalanalyse aldus moet worden gelezen dat eiser ook niet als "regressado" is aan te merken, is de rechtbank van oordeel dat verweerder het rapport niet aan het bestreden besluit ten grondslag had mogen leggen en is het bestreden besluit op deze grond onvoldoende gemotiveerd en onzorgvuldig voorbereid. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat verweerder zich van de deugdelijkheid van de taalanalyse heeft vergewist, hoewel het rapport taalanalyse op zich voldoende aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de zorgvuldigheid van de totstandkoming van de taalanalyse. Immers, in het rapport taalanalyse wordt gesteld dat eiser weinig zou weten te vertellen over zijn directe leefomgeving en dat eiser geen inheemse taal zou spreken. Uit het rapport taalanalyse blijkt echter niet op basis van welke vragen en antwoorden die vaststellingen zijn gebaseerd. Het rapport taalanalyse geeft voorts geen blijk van andere redenen op grond waarvan tot de conclusie gekomen zou kunnen worden dat eiser niet is aan te merken als een "regressado". Naar aanleiding van de zienswijze heeft verweerder in het bestreden besluit volstaan met een verwijzing naar de schriftelijke reactie van het Bureau Land en Taal van 5 oktober 2005 en de stellingname dat indien eiser twijfelt aan de resultaten of de zorgvuldigheid van de taalanalyse het op zijn weg ligt een contra-expertise te laten uitvoeren. Uit de reactie van het Bureau Land en Taal blijkt echter niet wie deze reactie heeft opgesteld en evenmin op grond waarvan de opsteller van de reactie zijn standpunten baseert. Deze reactie is daarmee noch voor verweerder noch voor de rechtbank verifieerbaar, waardoor verweerder in het bestreden besluit hiermee niet kon volstaan.

AWB 05/52852

5

3.6. De omstandigheid dat eiser geen contra-expertise heeft laten verrichten, doet aan het voorgaande oordeel niet af. Zoals reeds hiervoor is overwogen is de taalanalyse in het onderhavige geval een dragend argument van het bestreden besluit en derhalve niet aan te merken als een tegemoetkoming aan eiser.

4. Uit het bovenstaande volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd en bepaald worden dat verweerder binnen zes weken een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak. Hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd kan en zal de rechtbank verder buiten beschouwing laten.

5. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,-).

AWB 05/52832

6

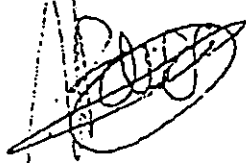
VI. BESLISSING

De rechtbank

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644,- (zegge: zeshonderd en vierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier;

Deze uitspraak is gedaan op 21 december 2006 door mr. C.P.E. Meewisse, voorzitter, in tegenwoordigheid van L. Fernández Ferreiro, griffier, en bekend gemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **22 DEC. 2006**

Conc: LFF

Coll:

D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vertienden waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 55, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
AFRONDISSEMENTSGRECHTBANK TE AMSTERDAM

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Minister van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr. W.B. Klaus,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Amsterdam
 van 21 december 2006
 met kenmerk Awb 05/52832

Inzake:

met kenmerk 0202.03.2001
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. M. Terpstra,
 advocaat te Amsterdam

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 82
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. W.B. Klaus
 070 779 4167

1 Inleiding

De Minister van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, van 21 december 2006, verzonden op 22 december 2006, met kenmerk Awb 05/52832 (*productie 1*). In welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 27 oktober 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 4 februari 2002 heeft verweerder een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.2 Deze aanvraag is bij besluit van 7 februari 2003 afgewezen.
- 2.3 Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 17 december 2004 door de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, met kenmerk 03/14640, gegrond verklaard.
- 2.4 Bij besluit van 27 oktober 2005 is de aanvraag van 4 februari 2002 andermaal afgewezen.
- 2.5 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grievan

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging V.3.3. op pagina vier van de bestreden uitspraak:

"[...]. Blijkens de toelichting van verweerder ter zitting wordt de conclusie dat het asielaans positieve overtuigingskracht ontbeert in hoofdzaak gedragen door de bevindingen in het rapport taalanalyse van 16 augustus 2005. Naar het oordeel van de rechtbank is de taalanalyse in het onderhavige geval dus niet zonder meer te beschouwen als een tegemoetkoming aan eiser in de voldoening van de op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag liggende feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. De in de taalanalyse vervatte conclusie dient voeleer te worden aangemerkt als een dragend argument voor de afwijzing van de aanvraag. De rechtbank overweegt dat verweerder zich bij gebruikmaking van een taalanalyse, welke is aan te merken als een deskundigenbericht, ervan dient te vergewissen dat de taalanalyse niet zodanige gebreken vertoont dat verweerder zijn besluitvorming hierop niet (in hoofdzaak) kan baseren."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging V.3.4. op pagina vier van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank stelt vast dat in het rapport taalanalyse van 18 augustus 2005 wordt geconstateerd dat elser Portugees spreekt als een "regressado".

Vervolgens wordt in het rapport geconcludeerd dat eiser niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Angola. Voor zover de taalanalist hiermee heeft bedoeld dat eiser is aan te merken als een Angolese "regressado" en niet als iemand die is opgegroeid in Angola, is dit in overeenstemming met eisers aanstreven. Indien deze lezing van het rapport taalanalyse wordt gevolgd, dient te worden geconcludeerd dat verweerder het rapport onjuist heeft geïnterpreteerd en is naar het oordeel van de rechtbank het bestreden besluit op deze grond onvoldoende gemotiveerd."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging V.3.5. op pagina vier van de bestreden uitspraak:

"Voor zover het rapport taalanalyse aldus moet worden gelezen dat eiser ook niet als "regressado" is aan te merken, is de rechtbank van oordeel dat verweerder het rapport niet aan het bestreden besluit ten grondslag had mogen leggen en is het bestreden besluit op deze grond onvoldoende gemotiveerd en onzorgvuldig voorbereid. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat verweerder zich van de deugdelijkheid van de taalanalyse heeft vergewist, hoewel het rapport taalanalyse op zich voldoende aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de zorgvuldigheid van de totstandkoming van de taalanalyse. Immers, in het rapport taalanalyse wordt gesteld dat eiser weinig zou weten te vertellen over zijn directe leefomgeving en dat eiser geen inheemse taal zou spreken. Uit het rapport taalanalyse blijkt echter niet op basis van welke vragen en antwoorden die vaststellingen zijn gebaseerd. Het rapport taalanalyse geeft voorts geen blijk van andere redenen op grond waarvan tot de conclusie gekomen zou kunnen worden dat eiser niet is aan te merken als een "regressado". Naar aanleiding van de zienswijze heeft verweerder in het bestreden besluit volstaan met een verwijzing naar de schriftelijke reactie van het Bureau Land en Taal van 5 oktober 2005 en de stellingname dat indien eiser twijfelt aan de resultaten of de zorgvuldigheid van de taalanalyse het op zijn weg ligt een contra-expertise te laten uitvoeren. Uit de reactie van het Bureau Land en Taal blijkt echter niet wie deze reactie heeft opgesteld en evenmin op grond waarvan de opsteller van de reactie zijn standpunten baseert. Deze reactie is daarmee noch voor verweerder noch voor de rechtbank verifieerbaar, waardoor verweerder in het bestreden besluit hiermee niet kon volstaan."

Grief 4

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging V.3.6. op pagina vijf van de bestreden uitspraak:

"De omstandigheid dat eiser geen contra-expertise heeft laten verrichten, doet aan het voorgaande oordeel niet af. Zoals reeds hiervoor is overwogen is de taalanalyse in het onderhavige geval een dragend argument van het bestreden besluit en derhalve niet aan te merken als tegemoetkoming aan eiser."

Grief 5

- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen V.4 en V.5 op pagina vijf. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1. Allereerst merkt de Minister op dat uit het bestreden besluit en het daarin herhaald en ingelaste voornemen blijkt dat de afwijzing, met name de conclusie dat verweerder niet geloofwaardig heeft gemaakt afkomstig te zijn uit niet louter is gestoeld op de taalanalyse van het Bureau Land en Taal van 16 augustus 2005. Tevens is ter motivering van het oordeel van de Minister dat van het relaas van verweerder geen positieve overtuigingskracht uitgaat uitdrukkelijk gewezen op de tegenstrijdige verklaringen die verweerder heeft afgelegd omtrent zijn verblijf in alsmede op de omstandigheid dat verweerder weinig concreet kan verklaren omtrent de door hem gestelde werkzaamheden als professionele fotograaf, welke hij gedurende zes jaar aldaar zou hebben verricht. De rechtbank heeft dit miskend en heeft derhalve ten onrechte vorengenoemde omstandigheden niet in haar beoordeling betrokken. De Minister betwist voorts dat uit de toelichting ter zitting namens de Minister zou blijken dat het oordeel van de Minister, dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en dat niet geloofwaardig is dat verweerder ult afkomstig is en daar gedurende langere tijd heeft in hoofdzaak is gebaseerd op de taalanalyse. De Minister maakt hierin een voorbehoud nu thans niet exact bekend is wat zijn gemachtigde ter zitting naar voren heeft gebracht.

Zie de fax aan de rechtbank van 12 januari 2007 ter opvraging van het proces-verbaal van de zitting van 9 maart 2006, welke tot op heden niet is ontvangen (productie 2).

- 4.2. Ingevolge artikel 31, eerste lid. Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw, afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Mitsdien is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Minister aannemelijk te maken. Het is niet aan de Minister om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.
- 4.3. Voorts is vaste jurisprudentie dat een onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling door het Bureau Land en Taal een tegemoetkoming vormt in de bewijslast die op de vreemdeling rust ingevolge het bepaalde in artikel 31, eerste lid. Vw. Ook al zou de taalanalyse een dragend argument zijn voor de afwijzing van de aanvraag maakt dit vorenstaande niet anders. Uitgangspunt voorts is dat de taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Door het inschakelen van dit bureau voldoet verweerder aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse. In onderhavige zaak heeft verweerder derhalve aan vorengenoemde vergewisplicht voldaan.

Zie:

-AbRS 4 augustus 2003, nr. 200302768/1, JV 2003/471;

-AbRS 22 december 2004, nr. 200406677/1, LJN: AR 5491.

- 4.4 De Minister heeft mede op grond van de uitgevoerde taalanalyse, waarin gemotiveerd is aangegeven dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Angola geconcludeerd dat geen geloof wordt gehecht aan verweerders verklaringen.
- 4.5 Wanneer de taalanalyse de ontstane twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten deze weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de taalanalyse teweegbrengen dat de Minister niet mag uitgaan van de juistheid van de taalanalyse.

Zie:

-AbRS 8 april 2004, nr. 200308064/1, JV 2004/218;2
 -AbRS 14 juli 2004, nr. 200401127/1, LJN: AQ 6059;
 -AbRS 28 december 2005, nr. 200507617/1, r.o. 2.1.2, JV 2006/60;
 -AbRS 24 maart 2005, nr. 200408740/1, JV 2005/202;
 -AbRS 31 januari 2006, nr. 200507483/1, LJN: AV 2139.

Het vorenstaande hoeft de rechtbank miskend.

- 4.6 Bij brief van 9 mei 2005, alsmede tijdens het telefonisch gesprek van 12 juli 2005 is (de gemachtigde van) verweerder gewezen op de mogelijkheid om naar aanleiding van het rapport taalanalyse een contra-expertise te laten uitvoeren.
- 4.7 Verweerder heeft, hoewel hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, geen contra-expertise laten verrichten.
- 4.8 Voorts stelt de Minister zich op het standpunt dat de rechtbank een onjuiste uitleg geeft aan het rapport taalanalyse. Blijkens dit rapport immers is verweerder niet te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Angola. Niet wordt daarin geconcludeerd dat verweerder niet uit Angola afkomstig is. Dat verweerder spreekt als een "regressado" maakt niet dat hij wel afkomstig is uit . Uit de taalanalyse en de toelichting er op van Bureau Land en Taal van 5 oktober 2005 blijkt dat verweerder geen enkele kennis heeft van een inheemse taal van en hij niet één van de dialecten van de taal Ibinda of Fiote spreekt, terwijl mensen afkomstig uit in ieder geval één van deze dialecten spreken. Verweerder spreekt enkel Lingala en gebrekkig Portugees. De Minister heeft het rapport taalanalyse dan ook terecht aldus geïnterpreteerd dat verweerder eenduidig niet afkomstig is uit en dit op goede gronden mede ten grondslag gelegd aan zijn bestreden besluit. Weliswaar staat in het bestreden besluit vermeld dat de term "regressado" niet op verweerder van toepassing is, maar dit is niet onbegrijpelijk nu verweerder niets weet te vertellen over Angola. In dit verband is de Minister van oordeel dat verweerder niet louter vanwege zijn taalachtergrond hoeft te worden aangemerkt als bezitter van de Angolese nationaliteit.
- 4.9 Aangaande de overwegingen van de rechtbank met betrekking tot de vergewisplicht en de twijfel aan de zorgvuldigheid van de totstandkoming

van de taalanalyse verwijst de Minister naar hetgeen hiervoor onder 4.3 en 4.5 uiteen is gezet. In aanvulling hierop merkt de Minister als volgt op.

De Minister acht de overweging van de rechtbank dat niet blijkt op welke grond de taalanalist tot de conclusie komt dat verweerder geen inheemse taal spreekt onbegrijpelijk. Nog daargelaten dat deze omstandigheid naar het oordeel van de Minister niet in geschil is blijkt dit reeds onomatoteïsch uit het dossier. Voorts oordeelt de Minister dat de omstandigheid dat in een rapport taalanalyse niet staat vermeld op grond waarvan door de taalanalist is geconcludeerd dat de vreemdeling geen juiste antwoorden heeft kunnen geven op de door hem gestelde vragen over zijn directe leefomgeving niet leidt tot een (verdere) vergewisplicht.

Zie:

- AERS, 22 december 2004, 200406903/1 (productie 3)

De Minister ziet niet in waarom dit niet evenzeer zou gelden voor de stelling van een taalanalist dat een vreemdeling bepaalde talen wel of niet spreekt.

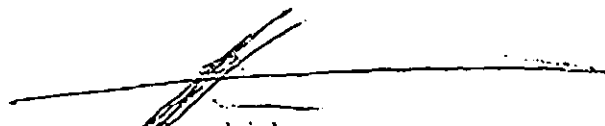
Voor zover de rechtbank de reactie van het Bureau Land en Taal van 5 oktober 2005 onvoldoende verifieerbaar acht, wijst de Minister er op dat dit weerwoord is voorzien van een justitielogo en als kenmerk heeft BLT/GT. De Minister kan zich derhalve met de betreffende linguïst verstaan. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de omstandigheid dat verweerder geen contra-expertise heeft laten verrichten in casu geen rol speelt.

- 4.10 Op grond van al het vorenstaande is de Minister van oordeel dat het bestreden besluit op goede gronden is genomen en dat de uitkomst van het rapport taalanalyse hierin terecht mede is betrokken.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 27 oktober 2005 ingestelde beroep.

Den Haag, 19 januari 2007

Gemachtigde

W.B. Klaus, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070-779 4167
telefax 070-779 5506